

Strona skarżąca podnosi, że przyjmując zaskarżoną decyzję EMA odstąpiła od swoich precyzyjnych i bezwarunkowych zapewnień co do właściwej podstawy prawnej wniosku strony skarżącej o pozwolenie na dopuszczenie do obrotu APRETUDE. Strona skarżąca twierdzi zatem, że zaskarżona decyzja narusza zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań i że należy stwierdzić jej nieważność.

- (¹) Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. 2001 L 311, s. 67).
- (²) Rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. ustanawiające unijne procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i nadzoru nad nimi oraz ustanawiające Europejską Agencję Leków (Dz.U. 2004 L 136, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 15 września 2022 r. – ClientEarth/Rada

(Sprawa T-577/22)

(2022/C 472/49)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ClientEarth AISBL (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: C. Ziegler, avocat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady Unii Europejskiej z dnia 5 lipca 2022 r. (SGS 22/00149) w sprawie wniosku o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej zgodnie z tytułem IV rozporządzenia o konwencji z Aarhus w odniesieniu do rozporządzenia Rady (UE) 2022/109 z dnia 27 stycznia 2022 r. w sprawie ustalenia uprawnień do połowów na rok 2022 w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb, mających zastosowanie w wodach Unii oraz, dla unijnych statków rybackich, w niektórych wodach nienależących do Unii (Dz.U. L 21 z 27.1.2022 r., s. 1), oraz
- obciążenie Rady własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący oczywistych naruszeń prawa i błędów w ocenie odnośnie do zakresu prawa skarżącej do dostępu do procedury odwoławczej zgodnie z tytułem IV rozporządzenia o konwencji z Aarhus z uwagi na fakt, że Rada:
  - odmówiła dokonania przeglądu tymczasowych TAC, które zostały następnie zastąpione ostatecznymi TAC UE/UK, pomimo interesu skarżącej w dokonaniu takiego przeglądu; oraz
  - uznała, że skargi skarżącego dotyczące braku kompetencji i nadużycia władzy przez Radę przy przyjmowaniu rozporządzenia w sprawie TAC są niedopuszczalne, ponieważ nie wchodzą w zakres art. 10 rozporządzenia z Aarhus.
2. Zarzut drugi dotyczący oczywistych naruszeń prawa i błędów w ocenie odnośnie do istotnych aspektów prawa wtórnego w przedmiocie zakresu kompetencji Rady do określania TAC na podstawie art. 43 ust. 3 TFUE z uwagi na fakt, że Rada:
  - dopuściła się oczywistych naruszeń prawa w odniesieniu do uznaniowego charakteru ustalania uprawnień do połowów; oraz
  - oczywistych naruszeń prawa i błędów w ocenie w odniesieniu do granic swoich kompetencji na podstawie art. 43 ust. 3 TFUE.

3. Zarzut trzeci dotyczący oczywistych błędów w ocenie w odniesieniu do zobowiązania Rady w zakresie
  - nieprzekroczenia poziomu wykorzystania MSY po 2020 r. dla wszystkich stad, zgodnie z wymogami art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w sprawie WPRyB
  - wdrożenia podejścia ostrożnościowego do zarządzania rybołówstwem zgodnie z wymogami art. 2 ust. 2 akapit pierwszy i drugi, art. 4 ust. 1 i 8 oraz art. 9 ust. 2 podstawowego rozporządzenia w sprawie WPRyB oraz przy ścisłym ograniczeniu przez cel MSY;
  - wdrożenia podejścia ekosystemowego do zarządzania rybołówstwem zgodnie z wymogami art. 2 ust. 3 podstawowego rozporządzenia w sprawie WPRyB
4. Zarzut czwarty dotyczący oczywistego błędu w ocenie w odniesieniu do przekroczenia uprawnień, jakiego dopuściła się Rada przy przyjmowaniu rozporządzenia Rady (UE) z dnia z dnia 27 stycznia 2022 r. w sprawie ustalenia uprawnień do połowów na rok 2022 w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb, mających zastosowanie w wodach Unii oraz, dla unijnych statków rybackich, w niektórych wodach nienależących do Unii (Dz.U. 2022 L 21, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 16 września 2022 r. – Fédération environnement durable i in. / Komisja

(Sprawa T-583/22)

(2022/C 472/50)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Fédération environnement durable (Paryż, Francja), Bundesinitiative Vernunftkraft e. V. (Berlin, Niemcy), Vent de Colère! – Fédération nationale (Peyraud, Francja), Vent de Raison – Wind met Redelijkheid (VdR-WmR) (Petit-Roeulx, Belgia) (przedstawiciel: M. Le Berre, avocat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 7 lipca 2022 r. [fisma.b.2(2022) 5340198, Ares (2022) 4952619 – 07/07/2022] oddalającej wniosek strony skarżącej o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej w odniesieniu do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2021/2139 ⁽¹⁾;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 6-8 Konwencji z Aarhus ⁽²⁾, art. 9 i 10 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. ⁽³⁾ oraz art. 10 ust. 4, art. 11 ust. 4 i art. 20 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. ⁽⁴⁾ przy opracowywaniu rozporządzenia delegowanego.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 37 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 191 TFUE i art. 19 ust. 1 lit. f) rozporządzenia 2020/852, a także art. 10 ust. 3 lit. a), art. 19 ust. 1 lit. a) i j) oraz art. 19 ust. 3 rozporządzenia 2020/852 w odniesieniu do celu dotyczącego zmiany klimatu.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 10 ust. 2 rozporządzenia 1367/2006 w zakresie celu dostosowania do zmian klimatu.